

ארז שחייני

בנם של מירי ודודו. נולד ביום ב' בתמוז התשמ"ג (13.6.1983) בצורית, אח צעיר לאיל ואח בוגר לאלה. נשוי לדנה ואביהם של תמר, עומרי ואלון.

לאחר סיום קורס הטייס שרת ארז כטייס מסוק, בטייסות השונות בחיל האוויר ובתפקידו האחרון שירת כסגן מפקד בסיס רמת דוד.

סא"ל ארז שחייני ורס"ן חן פוגל נהרגו ביום ב' בשבט התשפ"ב, 3.1.2022, בתאונה שאירעה בטיסת אימון של טייסת 193, במסוק ימי מדגם עטלף, מאות מטרים בודדים מחופי חיפה. מממצאי תחקיר צוות המומחים של חיל האוויר עלה כי קורוזיה חמה שהתפתחה בחלקי מנוע מסוק העטלף, שנגרמה בשל תחזוקה, תהליכים והתנהלות לקויים הדורשים שינוי ושיפור בחיל האוויר, ובשל ליקוי תכנון של היצרן הצרפתי, היא שגרמה לאסון הנורא. כתוצאה מהתקלה פרצה אש במנוע השמאלי של המסוק, אשר התפשטה גם למנוע הימני. ארז וחן פעלו בקור רוח ובכך תרמו להצלתו של הקצין הימי שהיה חלק מצוות המסוק, סרן רון בירמן.

ארז, ילד פלא עם כנפיים, שחוק בעיניים וצליל מנדולינה בלב. בקיא ומשתעשע במילה הכתובה, נהנה ומעשיר ביצירתיות כל עשייה ומשימה. איש של טוב, של ערכים ושל אנשים, העולם והיומיום לו מגרש משחקים. בן זוג אוהב ומחבק, בן, אח ואבא מיוחד ומדהים. אוהבים, זוכרים, עצובים וכל כך מתגעגעים.

ארז נולד וגדל בצורית, ישוב קהילתי במועצה האזורית משגב שבגליל. נכדם של בתיה ואריה שבת, ורניה ואבא שחייני, דור שלישי לשורדי השואה.

במעמד קבלת דרגת סא"ל, מסרה מירי (אימו) לארז ברכה כתובה, לימים גילינו כי הוא נשא אותה עימו בכיס חולצת מדי א' באופן קבוע. נוסח הברכה:

"המעמד מרגש מאוד!

כילדיהם של הורים אשר הגיעו לארץ כאודים מוצלים מאש, שרידים אחרונים למשפחות שלא שרדו, המעמד הזה הינו בעל משמעות ועוצמה כפולה ומכופלת! בטוחה אני שהם צופים בנו גאים ונרגשים!

כהורים וסבים לשבט הילדים והנכדים שלנו אשר זכו לגדול במדינה חופשית, אנו גאים בכם דנה וארז על ההישג, ויחד עם זאת שומרים על התקווה שההכנות והאימונים יבוצעו במקצועיות וביסודיות אך יתבררו כלא נדרשים.

לארז שלנו, מאחלים שתפגוש גם בתפקיד החדש אנשים טובים! בהצלחה, אוהבים, כולנו"

בשנותיו הראשונות התחנך ארז במוסדות החינוך ביישוב צורית. בחיק הטבע, בין חברים שהם גם שכנים, בחבורה קהילתית אוהבה ומגובשת שהרבתה בטיולים בשבילי הגליל וברחבי הארץ.

כילד ארז היה טוב מזג, חייכן, וסקרן. הוא שילב בין משחק בחבורה לבין ריכוז ומיקוד מוחלטים בעיסוק היחידני בכלי רכב, בבניה, קריאה, משחק מחשב או רכיבה, תוך חלוקת קשב מרשימה. במהלך השנים התפתחה אצל ארז היכולת המופלאה להיות גם בין אנשים וגם עם עצמו. סוג של ריכוז נדיר המבטיח הצלחה בכל משימה.

היטיבה לתאר את ארז, לכבוד יום הולדת 7, מורתו שרה זרח. העיניים השוחקות והמדברות של ארז זכורות לכל מי שפגש בו לאורך השנים.

"מכל כולך ניבטות עיניים-

גדולות, כחולות, משדרות מבט של שחוק,
זוג עיניים יפיפיות אשר במקום הפה הן מדברות.
ארז שלנו ילד נבון, קורא מצוין, בקיא בחשבון!
בראש מעייניו ענייני הפסקה וחברה,
ובכיתה לארזי יש אפילו חברה.
חברה טובה אותה גילה כבר בתחילת השנה-
שני זוגות העיניים נפגשו בחלל האוויר
ו...הופ- מאז ועד היום הן משוחחות ביניהן,
בכל רגע בכל זמן, אפילו בשיעור"....

בעבודת שורשים, אותה הכין ארז בשנת בר המצווה, סיכם:
"תכונות המאפיינות אותי הן: שמח, אופטימי, מנומס (אמא אומרת), בעל כושר ריכוז (רק כשבא),
קצת איטי, קצת מעופף ו"אוהב ניקיון". חלק מתחביבי הם: מחשב, טלוויזיה (כמו כולם), מוסיקה
(טכנו, אולד פאשן", רוק, קצת ישראלי אבל לא יותר מדי), רולר בליידס, טניס ועוד דברים חדשניים.
עם השנים, תפסו השירים הישראליים מקום יומיומי ומשמעותי ברשימת ההאזנה של ארז, לצד
אהבת הטיולים במרחבי ישראל ובעולם ורכיבה על אופניים בשבילי עמק יזרעאל ובכלל, בקבוצה או
לבד.

מילדות ועד בגרות, נהנה ארז לאכול, לטעום ובהמשך גם לבשל.
כתבה יעל, חברה לקבוצת הרכיבה על אופניים, "נזכרת, שבאחת מרכיבות הקורונה הארוכות
עצרנו במאפייה. כולם הזמינו קפה או שתייה. וארז, ארז יוצא עם מאפה ממולא בגבינות וירקות
בגודל של הראש שלו. יוצא עם חיוך ומתענג על כל ביס."

ארז למד בביה"ס משגב במועצה האזורית, מכיתה א עד י"ב, והיה חניך בתנועת הנוער "הנוער
העובד והלומד", במסגרתה יצא לשנת שירות שהייתה עבורו משמעותית וחשובה. במהלך שנת
השירות פגש את דנה, בת זוגו האהובה.
דנה זוכרת את הרגע הזה, את רגע הפגישה שהובילה תחילה ובמשך מספר חודשים לידידות.
הפגישה המיוחדת הזו נחרטה בראש ובלב, התרחשה בקיבוץ רביד, בגליל התחתון. שני ילדים עם

חולצות תנועה, משוחחים. רק לאחר מספר חודשים הידידות הבשילה לכדי זוגיות, בנר השביעי של חנוכה, בדצמבר 2001.

לקראת הגיוס לצבא התלבט ארז ארוכות בין האפשרות להצטרף לגרעין הנח"ל עם חבריו לגרעין לבין הגיוס לקורס הטיס אליו קיבל זימון. הבחירה של ארז בקורס הטיס כללה תהליך בחינה רצינאלי וריגשי. לצורך הכנת טבלת ההחלטות הסופית שיתף אותנו ארז בסיעור מוחות בו הגדרנו יחדיו את הקריטריונים המשפיעים על הבחירה. המשקלים היחסיים שנתן ארז לקריטריונים השונים משקפים היטב את ערכיו ותפישת עולמו אשר אפיינו אותו בצעירותו והמשיכו עימו במהלך השנים. הערכים החשובים ביותר, אשר ניצבו בראש הרשימה היו העניין החברתי והתעסוקה, והאחרונים רמת הסיכון והיוקרה.

משקל יחסי	קריטריון
8	העניין החברתי
8	התעסוקה
7	ויתורים
6	מיצוי יכולת אישית
5	מעמד הסיום (כלכלי)/מקצוע
4	משך השרות
3	יציאות
2	רמת סיכון
1	יוקרה

ארז סיים את קורס טיס מס' 150, בשנת 2005. זה היה הקורס הראשון בצה"ל שנמשך 3 שנים ושילב לימודים אקדמיים בקורס. במהלך הקורס הוכשר להיות טייס מסוק סער ובסופו הוענק לו גם תואר בוגר במתמטיקה ומדעי המחשב מטעם אוניברסיטת בן גוריון.

עם סיום קורס הטיס, כתבה לארז ורדה, שכנה וחברה:

ארז יקר!
אתה הילד של השכנים, בדרך כלל לא ייחוס מיוחד, אך בשבילי אתה קצת ילד שלי. כשהיית קטן, נהניתי ממך, איך אכלת כל דבר. אם הוא נראה מוכר, או אם היה בו דווקא טעם קצת מוזר. בתקופת התיכון, זוכרת אותך, יושב באמצע הסלון, כאשר סביבך פעילויות המון. פותר תרגילים מסובכים, כשהטלוויזיה משדרת סרטים מצוירים. מעבר לחלון ילדים צועקים וכדורסל משחקים. ואתה גם מצליח להשחיל איזו דעה משלך, בשיחה שעניינה התנועה (הנוער העובד או האיחוד...). ואז עוד הוספת ולשנת שירות בקומונה הלכת. אוי, כמה אני זוכרת את הוויכוחים עם ההורים,

על תכולתו של בקבוק חלב או שוקו, שצריך להתחלק בין כל החברים. וההורים את ראשם הנידו, מה קרה לילד, מה יהיה עם ארז... אידאלים, אידאלים, אבל צריך להיות גם ראלים. אך זו בדיוק דרכך לתת את נשמתך, להסתגל למצבים מורכבים, בקלות יחסית לאחרים. וכך זה היה כשיצאת לקורס טיס, 3 שנים, פעם ראשונה. לא ויתרת לעצמך, לקחת את האתגרים הכי קשים. ביקשת את הלימודים הכי מסובכים. ושוב הצלחת בין ביקור של חברים, בישול, מעשה שובבות, צחוקים, וחיזורים (אחרי דנה), לעשות את מה שרבים אחרים רק חולמים. והיום אני כאן בשדרת הגאים והמתרגשים, על שהפכת להיות טייס של מסוקים. ואני בטוחה שעם יכולת חלוקת קשב כה רבה, אתה יכול להיות טייס הכי נפלא. אז ילד נהדר, שיהיה לך הכי מוצלח בעולם, מאחלת לך כל הטוב שאפשר. אוהבת, ורדה.

חברי הנפש של ארז לא היו רבים, אך עימם שמר על קשרים משמעותיים ואמיתיים. חבר הילדות הקרוב ביותר שלו, עוד מתקופת הגן בצורית היה תומר ומאוחר יותר הצטרפו אסף, עמית, בועז ומתן. ספד לו חברו אסף: "שחיני יקר, סביר להניח שבזמנים נורמליים אתה זה שהיית מקריא נאומים כי מי מתאים יותר ממך. הכתיבה השנונה שלך והעברית הרהוטה. ושאם הייתי נאלץ לכתוב נאום, הייתי שולח לך אותו ושואל לדעתך, אבל באף חלום רע לא הייתי מאמין שנעמוד ביום הזיכרון ונדבר עליך. מהשלישי בינואר 2022 אין יום שעובר בלי שאתה מוזכר בדרך זו או אחרת. מודה לך על 30 שנות חברות, תמיכה, הדרכה אוזן קשבת ואהבה ללא תנאים. אתה יחיד ומיוחד וחסר לנו מאוד. אוהב אותך!"

את גיא קדמיאל פגש ארז בקורס הטייס. גיא הצטרף למחציתו השנייה של קורס 150, אחרי שסיים מסלול תלפיות הכולל תואר ראשון מורחב במתמטיקה ובפיסיקה. בין ארז לגיא נרקמו יחסי חברות עמוקים שנמשכו גם אחרי הקורס, כאשר לחבורה הצטרפו בנות הזוג מורן ודנה. ארז וגיא חלקו תכונות משותפות של תבונה, חריפות, חוש הומור ושטותניקיות, אהבת האדם, אופטימיות וחיוך כובש לבבות.

בינואר 2009 התגלה בגופו של גיא קדמיאל גידול ממאיר. ארז ודנה כחברים קרובים, ליוו את גיא ומורן בתקופה זו. בחלקים האופטימיים בהם גיא התעקש להילחם במחלה ולמצות את החיים בטיולים, לימודים והמשך השרות הצבאי, ובחלק האחרון העצוב והכואב. ב-15 במאי 2010 נפטר גיא. ארז שמר על קשר חם עם משפחתו של גיא כל השנים שלאחר מכן. ארז ספד לגיא:

"...הספקנו להביא לך ריחות של שמחה, ולהיות קשובים עד כמה שיכולנו. הצלחנו אפילו לגרש את המועקה, והיא ממש לא ליוותה את הכל.

רציתי לומר לך לפני שניפרד שאני אוהב אותך, שאתה גיבור אמיתי וחבר מצוין. אני מעריץ את ההומור שלך, והיכולת שלך לצחוק ולחייך אפילו מול הנוראה שבמחלות.

אני לא אשכח איך ידעת לרומם את מצב הרוח שלי, גם ברגעים הכי נמוכים. היית חבר יחיד במינו, וכך תמיד תישאר. אוהבים ומתגעגעים."

ארז שרת בטייסת 123, טייסת מסוקי סער, המכונה "ציפורי המדבר", בבסיס חצרים, בה הטיס מסוק ינשוף, Black Hawk, המשמש לחילוץ והטסת כוחות. בתפקידו האחרון בטייסת זו שימש ארז כסמ"ט ב' (סגן מפקד טייסת) למבצעים ולהדרכה.

בהמשך הוצב בטייסת 115, בבסיס עובדה. טייסת זו הכשירה טייסים במקצועות השונים תוך שהיא מדמה את כוחות האויב, טייסת אדומה. ארז אהב מאוד את האתגר הכרוך בתכנון, גיבוש וביצוע של תרגילים יצירתיים.

בשבע השנים האחרונות שרת ארז בטייסת 193, הטייסת הימית של מסוקי העטלף, Euro Copter AS-565, המכונה טייסת "מגיני המערב". הטייסת מסייעת לחיל הים הישראלי, בשיתוף פעולה מלא עם שייטת ספינות הטילים מסוג סער 5 וסער 6, הכוללות מנחת מסוקים.

כתבה רס"ן נ.:

שירתנו יחדיו כשאתה סמ"ט ב למבצעים בטייסת 123 ואני סדירה צעירה שהרגע הגיעה לטייסת מהקורס. דיי במהרה הפכת להיות עבור כולנו כמו אח בוגר, דמות לחיקוי בכל הממדים. לימדת אותנו כמה מקצועי טייס צריך להיות, אין שאלה על טיסה, על המסוק, על מזג האוויר שלא ידעת.

כשמצאנו את עצמנו לומדים בשעות הקטנות של הלילה לקראת מבחן הידע, הגעת (אחרי מקלחות הילדים כמובן, עליהן לא ויתרת אף פעם 😊), התיישבת על השולחן, ובמשך כמה שעות לימדת אותנו פשוט כל מה שידעת... וזה היה המון. מיקדת אותנו, פיקסת, הרגעת ובעיקר היית שם בדיוק מתי שהיינו צריכים. אבל מעל הכל, לימדת אותנו מהי דרך ארץ, מהי אנושיות ואהבת אדם. כשאומרים שהדנ"א של טייסת 123 היא "להגיד קודם כל כן", מתכוונים אליך.

כתב תא"ל ב., אשר ליווה את ארז במהלך השנים לסירוגין, כמדריך וכמפקד, מקורס הטיס ועד שנת 2018:

"...פגישתנו האחרונה הייתה בשנת 2018, ארז כרמ"ד בכיר במטה המבצעי, תחת פיקודי כרע"ן, חולקים שוב שעות על גבי שעות של עבודה וחוויות, הפעם בתאי השליטה ובחדרי הדיונים. וגם לשם, ארז הביא את עצמו 'על מלא', עם קפה ההל המיוחד מירדן, הגרנולה הביתית, והכף התמידית איתה היה אוכל כל סוג מזון וכל ארוחה. מוביל את מערך הסער מהמטה ומפתח יכולות שמשרתות אותנו גם היום במלחמה הנוכחית. רגעי ההנאה שלי מארז בתפקיד האחרון היו בעלי אופי שונה מאשר בעבר. כמובן שהתרפקתי על סיפורי האופניים והילדים, וצחקתי בלי סוף על סיפורי יו"ר הגנים המיתולוגי (באמת שאני לא סבור שיש אדם מתאים יותר ממנו לתפקיד) הכוללים את מלחמתו ברכש ובזבוז המגבונים הלחים בגן. כן, כן, מקצוען וחובב זוטות מושבע כבר אמרנו. אבל האמת שהגאווה הגדולה ביותר הייתה לראות אותו בתאי השליטה מפקד ומוביל מבצעי

הטסה של עשרות מסוקים ומטוסים, מלאים במאות חיילים והכול במקצועיות ושלווה, משולבים באסרטיביות שכמוה לא ראיתי לפני. עומד, מעיר, נוזף ומרים את קולו כשנדרש לטובת קידום וביצוע המשימה. זוכר כמה הופתעתי והתמלאתי הערכה לגבר הצעיר שהפכת להיות...."

ארז התחנך בסביבה בה השפה העברית והמילה הכתובה משמעותיים, ומלווים את כל תחומי החיים. "החיידק" דבק בו ועם השנים אף התרחב, ועל כך מעידים חבריו, ובמיוחד אלו הקרובים אותם אתגר, או בלשונו "הטריד מילית" בחידות וכללים. בעבודה משותפת שחזרו החברים הקרובים חלק מהחידודים והחידונים בפורמט המתפרסם מדי סוף שבוע במוסף "הארץ". לדוגמא:

איזה רכב איטלקי מבלבל חקלאים? מה-זרעתי
 מה יעשה השופט היפני לעבריין? יאשימו-טו
 איזה שחקן אמריקאי מתקמצן על הגלידה שלו? בן אף-לק
 למה לא מצאתי את האי בתאילנד? כי הוא קוסמוי
 מי חידש את המילה מסוק? יצחק בן צבי
 האם גרב זה זכר או נקבה? שניהם, עפ"י החלטת האקדמיה העברית משנת 2021

ארז נהג לכתוב חמשירים לכבוד ימי ההולדת של חבריו לטייסת. מתאר סא"ל ס. את האופן בו לימד אותו ארז את מלאכת החריזה:
 אני זוכר שבאחת מההפסקות בקפ"כ לימדת אותי את הדרך הקלה ביותר להתחיל חמשיר ליום הולדת: שם פרטי>שם משפחה>שם פרטי. ארז שחייני...שחייני ארז... ומשם כבר תמצא את החרוז הראשון אמרת. תמיד שנון. תמיד שמח. תמיד מחייך.

חמשיר שחיבר ארז לכבוד יום הולדתו של חן פוגל ז"ל:

חן פוגל
 פוגל חן
 סדיר בכיר
 כמוהו אין
 עם קול בריטון וחיוך רחב
 נשיא האופוזיציה מראש עד זנב
 נאחל שתצליח במה שתרצה
 מהר לפני שלהצ"ח תצא...

ובהתאם כתב החבר ר., לכבוד יום הולדת 36 של ארז

לפעמים בקריה, לפעמים על הכביש,
 אבל תמיד תמיד הוא שוחה כמו כריש.
 נושא שמות רבים, בשפות מכל המינים,
 צרפתית, אנגלית, וערבית הוא דובר, כן אין אחד אחר,
 מדובר ב- סווימר!!
 סווימר, שים מבער, שחייני וארז, בחדפ לא נוגע,
 ואותו דימרי משגע!
 שלל ברכות, איחולים, תראוגים ורוחב פס, מזל טוב לארז שחייני,
 הסמבס הנכנס!!
 🍷🍷🍷 193 עד

ארז ודנה הכירו בשנת השירות בנוער העובד והלומד. הקומונה של ארז גרה בחדרה ופעלה בבנימינה, וזו של דנה גרה ופעלה בבאר שבע. ניצתה ביניהם אהבה גדולה.

דנה ספדה לארז: "...עומדת פה לצידך או מעליך ואומרת משפטים שרק אתה מבין. כי זה סיפור גדול, אבל זה בעיקר גם הסיפור הקטן שלך ושלי ושל 20 שנה ביחד, אהוב. כי זה גם עוד רגע של שנינו, עוד שנייה אחת קטנה. אתה יודע אפילו טוב ממני את תחושותיי ברגע הזה כי 'להבין בלי שאצטרך להסביר' זה עכשיו. תודה אהוב, על תמר, עומרי ואלון. מבטיחה לעשות כמיטב יכולתי. אוהבת עד השמיים וחזרה, עד אינסוף".

ארז אהב מאוד את השעות עם ילדיו וידע להיות נוכח עבורם במשחק, בטיול, בחוגי הקרקס או בהכנת ארוחה. חשיבות רבה ראה בהקניית האהבה לארץ ולטיול בה. בשעות הפנאי, אהב לטייל עימם, תמר לפניו, עומרי לצידו ואלון על כתפיו. ההנאה מצידו ומצידם הייתה מלאה!

במהלך השנים, לצד השרות הצבאי, טיפח ארז בהנאה תחומי עניין ותחביבים, יחד עם חברים וידידים ממעגלי הכרות מגוונים. עניין, התעמקות בפרטים והתנסות בתחום כלי הרכב, יחד עם אבא דודו ואסף חבר הילדות. גלישת סקי, ללא פחד ובהנאה מרובה כנער עם המשפחה ובהמשך עם החברים מחיל האוויר. טיולי גיפים, אופנועים וטרקטורונים לאורכה ולרחבה של הארץ, בדגש על הנגב והערבה, עם החברים מקורס 150.

כתב רס"ן א, חבר מקורס 150: "...שחייני האיש והאגדה, תמיד היה כיף לפגוש אותו בבוקר היציאה לטיול עם החיוך המאיר שלו, ובחברתו בערב סביב המדורה עם סיפורים ושיחות אל תוך הלילה על כוס וויסקי. כמה כיף זה היה, וכמה זה יחסר."

רכיבה על אופניים עם קבוצת רכיבה בעמק יזרעאל, עם המשפחה וגם לבד. כתבה אדווה, מדריכת קבוצת הרכיבה:

"ארז אהוב שלנו, אתה עיניים טובות ולב זהב, מצחיק וחסר טאקט בעליל, וכהרגלך בקודש מוצא את הדרך ללב של כולנו עם החיוך הגדול מאוד שלך. תודה על רוחב הלב שלך. תודה על מיליון בדיחות וחידודי לשון בעברית המלווים תמיד בשיר מקום המדינה, שבזכותך נתקע לכולנו בראש לאורך כל הרכיבה.

אנחנו נפרדים פיזית בלבד, אבל בליבנו ונפשנו אתה נשאר כל הזמן. בנופים, בשמות שהמצאת לכל רכיבה, עם החריפות, עם החוכמה, עם החוויות ובעיקר עם החיוך הענק שלך..."

ארז ודנה השתתפו עם שלושת הילדים בחוגי בית הספר הישראלי לקרקס בכפר יהושע המיועדים להורים וילדים יחדיו. בהמשך הצטרף ארז גם לחוג מבוגרים בו התמיד ונהנה מאוד. תמר (בתו הבכורה) עדיין לומדת ונהנית מהקרקס ואף הצטרפה ללהקה הייצוגית.

מפקד טייסת 193, סא"ל ס. ספד לארז:

זכיתי להכיר אותך מהרבה מאוד זוויות.

בטיסת - טיס ותיק, מנוסה, חד וטבעי. תמיד התפלאתי כמה קל הכל היה נראה כשאתה היית על ההגאים. היית תמיד נכון לכל משימה. הלוחם שכל אחד רוצה לציודו בטיסת. בקבוצת הפיקוד הכנפית - מקצוען וערכי. יסודי. יורד לעומק פרטי הפרטים. לא מעגל שום פינה, ועושה את הכל מתוך תחושת מחויבות ושליחות עמוקה.

ובשיכון - איש משפחה למופת. בעל ואב מסור ונוכח. וכמובן גם יו"ר הגנים. כמה חשובים היו עבורך הילדים, הצוות והחינוך. היית דמות חינוכית משמעותית לכל הסובבים אותך. שחייני, למדתי ממך המון. כטיס, כמפקד וכאדם. אבל יותר מכל - למדתי ממך על האיזון הנכון שבין שלושתם.

כמה מילות געגוע מחבר לטיסת 123.

בין שמיים למים, עם ברק בעיניים
נער מהצפון וההר, שבליבו ציפור מדבר
ארז ירוק עד, נחקק בלב כל אחד
היית נטוע בעוצמה, וכעת שבת אל האדמה
אדם וחבר נדיר, תודה שזכינו להכיר

כתבה מיקי שטיין שכנה וחברה מצורית:

אהוב רהוט זן נדיר (אנקדוטה עם שרשים)

אנחנו ממעגל ה"דודים ודודות", הכרנו לפני הולדתך. ראשית הקמת הישוב "צורית", אבא -סבא דודו, ואמא - סבתא מירי בגרעין, בצוות העולה להר קירח והיו בו המון סלעים להזיז! נולדת למשפחה ספונת ערכים, אהבת האדם והארץ. הייתם לנו שכנים לצריף, ולא רק. עם אנרגיות של עשייה וחדוות ראשוניות, בצנעה, בלב טוב, באחוות יצירה. חברים לדרך, להגשמה, למען המדינה. אתה, ארז, הגחת לאווירה הזו. ילד שמח, חבר אהוב, מלא אור וסקרנות. כולך עיני תכלת זוהרות, בולעות עולם.

בחיך הבוגרים, הקמת עם דנה משפחה לתפארת, נסקת גבוה אל-על, סוחף את כל הסובבים בתכונה בולטת, כמה לא מפתיעה: מבט בגובה העיניים, יחס אנושי, לא מתנשא, כאחד האדם, למרות הישיגים המרשימים בכל קנה מידה! בוקר אחד אתה מתקשר "אמא דיברה אתך? אנחנו במסע ישראלי של פו"מ, נשמח לשמוע על חבלי הקמת הישוב!" בהתרגשות נפגשנו בזום (כמנהג התקופה) והדבר הבולט ביותר לאורך כל הפגישה היה הבז שעבר בחבורה שאיתך: "את יודעת מי זה ארז? איזה אדם נפלא, משהו מיוחד זן נדיר!"

ההתפעלות היתה אמיתית, מפי מנהיגים ומנהיגות מחיילות שונים ומגוונים. ואני מודה לך מעומק ליבי, עם כל צער הפרידה, שזכיתי במפגש בלתי אמצעי להרגיש את האהבה וההערכה הרבה הסובבת אותך ולהבין עד כמה יחסי האנוש שלך משמעותיים. זו המורשת, בדרך להיות **אדם כארז!**